

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 22.162 van 28 januari 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 30 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 november 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 december 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. BUYSSE en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U verklaart het staatsburgerschap van Kirgizië te bezitten en van Karachaev origine te zijn.

In Kirgizië woonde u in het dorp Novopavlovka in de Sokolovskij Rajon.

Omwille van uw Karachaev afkomst moest u de politie steeds betalen, en werd u beledigd. Mensen van Karachaev origine worden systematisch gearresteerd in Kirgizië, louter omwille van hun origine. U kent geen enkel geval waarbij een moord op een Karachaev werd opgelost.

U diende een asielaanvraag in bij de Noorse asielinstanties op 28 maart 2003.

U verliet Noorwegen in september 2004 na een negatieve beslissing, en u keerde terug naar Kirgizië.

U verliet Kirgizië in maart 2006, en u reisde met het vliegtuig van Bishkek (Kirgizië) naar Moskou (Russische Federatie) omdat u zou trouwen in de Russische Federatie met een Karachaev, Batukaev Abrek Aslambekovitsj.

U had problemen met uw echtgenoot omwille van zijn fundamentalisme : u verloor een kind omdat hij u geslagen had.

Op 18 augustus 2006 werd uw man thuis gearresteerd door 6 mannen in camouflage : ze vielen binnen en sloegen de poort eruit. Er werd een huiszoeking uitgevoerd, en ze namen

religieuze literatuur en zijn politieliteratuur mee. Behalve die 6 mannen, was het huis volledig omsingeld met agenten. U werd niet geslagen. Uw man werd 3 dagen opgesloten, geslagen en dan vrijgelaten. Zijn lichaam was vol bloedingen, zijn rechteroor was wat gescheurd, en u denkt dat hij zijn ribben had gebroken. Dezelfde dag pakte uw man zijn spullen, en hij zei dat hij zou terugkeren, maar hij keerde niet terug.

Op 14 september 2006 kwam er opnieuw een groep militairen naar jullie thuis, en u werd geblinddoekt met een muts, en meegenomen. U werd direct ondervraagd door soms 2, en soms 3 personen in camouflage-uniform met masker. De SNB zoekt uw echtgenoot omdat hij een fundamentalist is geworden die een baard draagt en de islam aanvaardde. Tijdens uw aanhouding werd gedreigd dat uw ouders hierdoor problemen zouden krijgen indien uw man zich niet zou melden binnen de 3 dagen. Ze ondervroegen u verder en u vertelde enkel de waarheid. U werd geslagen : op uw nieren, op uw hoofd, in de maag, en op de oren. U kreeg alleen water te drinken.

U werd vrijgelaten op 16 september 2006.

U besloot te vluchten.

U geeft aan dat de SNB ondertussen nog langs is geweest in Kirgizië bij uw ouders om te informeren naar u en naar uw echtgenoot.

U vermoedt dat de Russische Federatie een aanvraag deed aan de Kirgizische SNB. U vermoedt dat de Kirgizische SNB u zou overleveren aan de Russen omwille van uw origine, en dat de Russen u zouden vasthouden en pas zouden vrijlaten als uw man zich aanbiedt. U zou dood kunnen gaan in de gevangenis.

U verliet de Russische Federatie op 20 september 2006, en u reisde richting België. U kwam België binnen op 03 oktober 2006, en u diende een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 03 oktober 2006."

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van de kandidaat-vluchteling te beoordelen.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"U verklaart tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u het staatsburgerschap van Kirgizië bezit (CGVS, 30 januari 2007, p. 3).

Hieruit volgt dat uw asielaanvraag dient te worden beoordeeld ten aanzien van Kirgizië.

De door u in het kader van uw asielaanvraag aangehaalde problemen die zich hebben afgespeeld in de Russische Federatie worden aldus niet in aanmerking genomen voor de beoordeling van uw asielaanvraag.

Ten opzichte van Kirgizië roept u enerzijds in dat u vreest dat u door de Kirgizische SNB zou overgedragen worden aan de Russische autoriteiten.

U verklaart immers tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u gezocht wordt omdat de Russische autoriteiten uw partner zoeken en u geeft daarbij aan dat u vreest dat u door de Kirgizische SNB zou overgedragen worden aan de Russen. U stelt ook uitdrukkelijk dat Kirgizië u wel degelijk zou kunnen uitleveren aan de Russische Federatie (CGVS, 30 januari 2007, p. 3) (CGVS, 30 mei 2007, p. 6, en 12).

Hierover dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, duidelijk blijkt dat volgens artikel 20.5 van de Grondwet van de Kirgizische Republiek, een Kirgizisch staatsburger aan geen enkel land kan worden uitgeleverd, en evenmin verjaagd kan worden van zijn eigen land om voor de rechtbank van een ander land gebracht te worden.

Concluderend kan dan ook duidelijk gesteld worden dat u onmogelijk kan uitgeleverd worden door de Kirgizische overheid aan de Russische autoriteiten. Uw vrees om aan de Russische autoriteiten te worden uitgeleverd is derhalve niet als gegrond te weerhouden.

Anderzijds roept u ten opzichte van Kirgizië in dat u vervolgd werd als Karachaeu (CGVS, 30 mei 2007, p. 13), en u geeft aan dat Karachaeu enkel en alleen omwille van hun origine worden opgesloten in Kirgizië (CGVS, 30 januari 2007, p. 9).

Hierover dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, duidelijk blijkt dat tijdens opzoeken in mensenrechtenrapporten en in rapporten over etnische minderheden in Kirgizië, geen informatie werd gevonden die wijst op eventuele problemen voor of vervolging van Karachaeus in Kirgizië.

Concluderend kan dan ook gesteld worden dat de door u aangehaalde stelling dat de Karachaeu vervolgd worden in Kirgizië, niet strookt met de werkelijkheid.

Bovendien moet worden vastgesteld dat uw opeenvolgende verklaringen aangaande uw problemen omwille van uw origine niet helemaal overeenstemmen.

U verklaart tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal op 30 mei 2007 immers dat u omwille van uw Karachaeu origine geslagen werd in Kirgizië waardoor u van april tot mei 2003 in het ziekenhuis hebt gelegen (CGVS, 30 mei 2007, p. 13).

Bij uw interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken, en tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal op 30 januari 2007 maakt u geen melding van deze feiten.

Gezien de ernst van deze door u bij het interview voor het Commissariaat-generaal op 30 mei 2007 aangehaalde feiten, mag van u verwacht worden dat u deze feiten, indien deze daadwerkelijk plaatsvonden, reeds eerder voor de Dienst Vreemdelingenzaken of tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal op 30 januari 2007 zou aangehaald hebben.

Gelet op het voorafgaande kan in uw hoofd geen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (een lidkaart van de jeugdorganisatie Komsomol, een werkbade, een studentenkaart, een werkboekje, een geboorteakte van uzelf en een kopie van een sovjetpaspoort) bevatten informatie met betrekking tot uw identiteit, doch niet met betrekking tot de door u in het kader van uw asielaanvraag aangehaalde problemen. Derhalve wijzen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde contract bevat de informatie dat u daadwerkelijk in Kirgizië verbleef tot maart 2006, doch spreekt zich niet uit over uw concrete problemen. Derhalve wijst dit document niets aan bovenstaande beslissing.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde medisch attest bevat de informatie dat u hepatitis C had in 1987, doch spreekt zich niet uit over de concrete problemen die u ertoe hebben aangezet Kirgizië te verlaten. Derhalve wijst dit document niets aan bovenstaande beslissing.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (een bewijs van de UVD dat uw ouders in 1943 tijdens de repressie onder Stalin gedwongen werden naar Kirgizië te verhuizen, en een document van de MVD dat uw ouders in 1943, tijdens de repressie onder Stalin zijn moeten verhuizen, doch bevatten geen informatie over uw concrete problemen, en werden volgens uw verklaringen (CGVS, 30 januari 2007, p. 5) niet voorgelegd voor uw asielaanvraag, maar eerder om aan te tonen waarom de Karachaevs in Kirgizië beland zijn. Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde internetartikels bevatten algemene informatie over de Karachaev, doch bevatten geen informatie over u persoonlijk. Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde medisch attest uit België bevat enkel een diagnose, doch geeft geen redenen voor uw problemen. Derhalve wijzigt dit document niets aan bovenstaande beslissing.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde mail van een vriendin waarin wordt vermeld wordt dat de SNB langs komt bij uw ouders, bevat informatie van uw vriendin. Gezien het hier over informatie betreft van een vriendin, kan er bezwaarlijk gesproken worden van een objectieve bron. Derhalve wijzigt dit document niets aan bovenstaande beslissing."

4.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 30 juli 2008 aan dat zij geen eerlijke kans heeft gekregen om haar asielrelaas te vertellen.

Zij stelt dat haar asielaanvraag immers wél degelijk behandeld moet worden met inachtneming van de problemen in Rusland, aangezien artikel 25 van de nationaliteitswet van Kirgizië bepaalt dat men het Kirgizische staatsburgerschap verliest bij een verblijf van meer dan drie jaar in het buitenland zonder gegronde reden. Zij stelt dat zij sinds maart 2003 Kirgizië heeft verlaten, zodat men niet automatisch kan stellen dat zij nog steeds het Kirgizische staatsburgerschap bezit. Zij merkt bovendien op dat zij een Sovjetpaspoort bezit. Zij meent dat ook de vraag tot uitlevering dan ook pas beantwoord kan worden na onderzoek betreffende de toepasselijkheid van voormeld artikel 25.

4.2. Verweerder volhardt in zijn stelling dat de asielaanvraag van verzoekster ten aanzien van Kirgizië dient te worden beoordeeld.

Hij argumenteert dat verzoekster immers zelf verklaarde tijdens haar verhoor van 30 mei 2007 dat zij het staatsburgerschap van Kirgizië bezit.

Hij vervolgt dat uit informatie waarover hij beschikt en die hij toevoegt aan zijn nota, blijkt dat door de ondertekening door de Kirgizische president van een nieuwe staatsburgerschapswet in mei 2007, de staatsburgerschapswet van 1993 niet langer van kracht is, en in artikel 26 van deze nieuwe staatsburgerschapswet, dat handelt over het verlies van het Kirgizische staatsburgerschap, de vroegere regel met betrekking tot een verblijf van drie jaar in het buitenland niet meer opgenomen is.

Hij voegt hier aan toe dat hoe dan ook, uit de verklaringen van verzoekster blijkt dat zij inderdaad in 2003 Kirgizië verliet en vervolgens op 28 maart 2003 een asielaanvraag indiende bij de Noorse asielinstanties. Zij verliet Noorwegen echter in september 2004 en keerde terug naar Kirgizië. In maart 2006 verliet verzoekster opnieuw Kirgizië om naar Moskou te gaan.

Van een verblijf van meer dan drie jaar buiten Kirgizië is dus volgens verweerder, sowieso geen sprake.

Dit alles in acht genomen, meent verweerder dat de bestreden beslissing derhalve terecht stelt dat de door verzoekster in het kader van haar asielaanvraag aangehaalde problemen die zich hebben afgespeeld in de Russische Federatie niet in aanmerking worden genomen voor de beoordeling van haar asielaanvraag.

4.3. De Raad schaart zich achter de argumentatie van verweerder en maakt ze tot de zijne; verzoeksters asielaanvraag moet worden beoordeeld enkel ten opzichte van Kirgizië.

5.1. Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift een -fotokopie van- convocatie om te verschijnen op 26 september 2007 voor de militaire Procureur van Kirgizië in Bisjkek. Zij laat gelden dat deze oproeping naar alle waarschijnlijkheid de zaak betreft waarvan zij melding maakte bij het aanvragen van asiel, met name haar uitlevering aan de Russische Federatie.

5.2. Verweerder merkt op dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij deze oproeping niet eerder kon neerleggen in de administratieve procedure.

Verzoekster werd gehoord op het Commissariaat-generaal op 30 mei 2007 en de weigeringsbeslissing dateert van 10 juli 2008. Verzoekster had aldus, volgens verweerder ruimschoots de tijd om haar asielaanvraag te staven met bewijsstukken, in casu door deze convocatie om te verschijnen op 26 september 2007 vroeger bij te brengen.

Hij laat ook nog gelden dat de neergelegde convocatie een fotokopie betreft, en aan gekopieerde en gefaxte documenten geen bewijswaarde wordt gehecht omdat deze gemakkelijk te vervalsen zijn.

Hij stelt dat hoe dan ook op basis van de vertaling van deze convocatie, de reden van oproeping niet achterhaald kan worden, zodat verzoeksters bewering dat deze convocatie kadert in haar asielrelaas louter speculatief is.

5.3. De Raad volgt de stelling van verweerder; de oproeping om te verschijnen dateert van september 2007; verzoekster toont niet aan dat ze deze oproeping niet vroeger dan pas eind juli 2008 heeft kunnen aanbrengen.

De Raad neemt het betrokken stuk in toepassing van artikel 39/76 van de voormelde wet van 15 december 1980, niet in overweging.

5.4. De Raad stelt vast dat uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier, inderdaad blijkt dat volgens de Grondwet van de Kirgizische Republiek, een Kirgizisch staatsburger niet kan worden uitgeleverd, en evenmin verjaagd kan worden uit zijn eigen land, om voor een rechtbank van een ander land gebracht te worden.

De bestreden beslissing stelt dan ook terecht dat verzoeksters vrees om aan de Russische autoriteiten te worden uitgeleverd, ongegrond is.

6.1. Verzoekster voert nog aan ter ondersteuning van de beweerde vervolging van de Karachaev in Kirgizië, dat een ver familielid van haar, met name Ismail Kochkarov, en stichter van een politieke partij, valselijk wordt beschuldigd van corruptie.

Zij voegt bij haar verzoekschrift een persartikel vevat in een e-mailbericht met betrekking tot de arrestatie van deze persoon, en een stuk getiteld "Country Report on Human Rights Practices in Kyrgyz Republic 2007".

6.2. Verweerder antwoordt dat de vaststellingen van de bestreden beslissing betreffende de Karachaevs in Kirgizië overeind blijven, aangezien de update van de informatie in dit verband die reeds was vevat in het administratief dossier (KIR2008-003w, dd.07/08/2008), en gevoegd bij zijn nota van 7 augustus 2008, eveneens melding maakt van gerechtelijke problemen in hoofde van Ismail Kochkarov omwille van beschuldigingen van fraude met aandelen, maar verder stelt dat er geen informatie kon gevonden worden over concrete problemen voor personen van Karachay-origine in Kirgizië.

Integendeel, zo zou bijvoorbeeld ene Khadzhimurat Zulkarnayevich Korkmazov, die van Karachay-origine is, zetelen in het Kirgizische parlement.

6.3. De Raad neemt het antwoord van verweerder aan en maakt die stelling tot de zijne.

Verzoekster bewijst haar familieverband met Ismail Kochkarov ook niet.

In de bestreden beslissing leest de Raad bovendien dat verzoekster incoherente verklaringen aflegt over de problemen die zij beweert te hebben gekend omwille van haar origine.

De terugkeer van verzoekster naar Kirgizië, na in Noorwegen asiel te hebben gezocht omwille van deze problemen, doet ook afbreuk aan haar beweerde vrees voor vervolging uit hoofde van haar origine.

7. In acht genomen wat voorafgaat, besloot de Commissaris-generaal aldus terecht dat verzoekster niet aannemelijk maakt een gegronde vrees voor vervolging te hebben in de zin van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980, of een reëel risico op ernstige schade te lopen in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De Raad beschikt zelf over geen gegevens die de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekster zouden rechtvaardigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 28 januari 2009 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. P. BREYNE,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

M. BONTE.